

Θεάτρου Πόλις. Διεπιστημονικό περιοδικό για το θέατρο και τις τέχνες

Τεύχος 1 (2014) ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ Α. (2023). ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ. *Θεάτρου Πόλις. Διεπιστημονικό περιοδικό για το θέατρο και τις τέχνες*, 182–190. ανακτήθηκε από <https://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/theatropolis/article/view/34572>

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ**ΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ**

Η **Rachel Bowlby** είναι Καθηγήτρια Συγκριτικής Λογοτεχνίας στο Πανεπιστήμιο του Πρίνστον των ΗΠΑ και Μέλος (Fellow) της Βρετανικής Ακαδημίας. Προηγουμένως ήταν Καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο του Λονδίνου (University College London). Έχει διδάξει παλαιότερα στα Πανεπιστήμια της Οξφόρδης, του York και του Sussex. Η έρευνά της επικεντρώνεται στη συγκριτική λογοτεχνία, τις κλασικές σπουδές, την ψυχανάλυση, τις γυναικείες σπουδές και τον σύγχρονο πολιτισμό. Επίσης ασχολείται με τη λογοτεχνική θεωρία και έχει μεταφράσει βιβλία σύγχρονων γάλλων φιλοσόφων, όπως ο Ζακ Ντεριντά, με τον οποίο συνεργάστηκε. Η πρόσφατη μελέτη της για την ψυχανάλυση και την ελληνική τραγωδία με τίτλο, *Φροϋδικές Μυθολογίες: Ελληνική τραγωδία και σύγχρονες ταυτότητες*, εκδόθηκε από τον πανεπιστημιακό οίκο της Οξφόρδης (*Freudian Mythologies: Greek Tragedy and Modern Identities*, Oxford University Press, 2007). Άλλες μονογραφίες της είναι οι εξής: *Just Looking: Consumer Culture in Dreiser, Gissing and Zola* (Methuen, 1985), *Feminist Destinations and Further Essays on Virginia Woolf* (Edinburgh University Press, 1997), *Still Crazy After All These Years: Women, Writing and Psychoanalysis* (Routledge, 1992), *Shopping With Freud* (Routledge, 1993), *Carried Away: The Invention of Modern Shopping* (Columbia University Press, 2001), και πιο πρόσφατα *A Child of One's Own: Parental Stories* (Oxford University Press, 2013).

Ο **Βασίλης Κατσικονούρης** ζει στην Αθήνα. Έχει γράψει τα θεατρικά έργα: *Το Γάλα*, *Καλιφόρνια Ντρίμιν*, *Εντελώς Αναξιοπρεπές*, *Το Μπουφάν της Χάρλεϋ*, *Οι Αγνοούμενοι*, και *Πήρε τη Ζωή της στα Χέρια της*. Έργα του έχουν παιχτεί στην Ελλάδα (Εθνικό Θέατρο, Θέατρο Δημήτρης Χορν, Θέατρο Στοά, Θέατρο Μεταξουργείο, Θέατρο Χυτήριο, Θέατρο Badminton, Ίδρυμα Κακογιάννης, Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού και αλλού), στην Κύπρο (Θ.Ο.Κ., Θέατρο Διόνυσος, Ανοιχτό Θέατρο), στο Βελιγράδι (Belgrade Drama Theatre), στη Βαρσοβία (Θέατρο Kamienica) και στη Γερμανία (Φεστιβάλ Βισμπάντεν). Το 2011 το έργο του *Το Γάλα* κυκλοφόρησε ως ταινία από την Odeon σε δικό του σενάριο και σκηνοθεσία Γιώργου Σιούγα. Μετά από αυτά, είπε να γράψει κι ένα μυθιστόρημα, την *Μπαμπούσκα*, εκδόσεις Κέδρος, 2012.

Η **Laura Marcus** είναι Καθηγήτρια Αγγλικής Λογοτεχνίας και Πολιτισμού στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης και Μέλος (Fellow) της Βρετανικής Ακαδημίας. Προηγουμένως κατείχε τη βασιλική έδρα Ρητορικής και Αγγλικής Λογοτεχνίας στο Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου και παλαιότερα διδάξε στο Πανεπιστήμιο του Sussex και στο Birbeck College του Πανεπιστημίου του Λονδίνου. Τα ενδιαφέροντά της επικεντρώνονται στην λογοτεχνία και τον πολιτισμό του 19ου και 20ου αιώνα, και ειδικότερα στην (αυτο)βιογραφία, τον μοντερνισμό, την ψυχανάλυση, τη σύγχρονη λογοτεχνία και τη σχέση λογοτεχνίας και κινηματογράφου. Στα πρόσφατα δημοσιεύματά της συμπεριλαμβάνονται η μελέτη της, *The Tenth Muse: Writing about Cinema in the Modernist Period* (Oxford University Press), η οποία βραβεύτηκε το 2008, από τη μεγαλύτερη διεθνή επιστημονική εταιρεία νεότερης γραμματολογίας The Modern Language Association. Ανάμεσα στις λοιπές μονογραφίες της συμπεριλαμβάνονται τα βιβλία: *Auto/biographical Discourses: Theory, Criticism, Practice* (Manchester University Press, 1994), και *Virginia Woolf: Writers and their Work* (Northcote, 1997/2004). Έχει επίσης εκδώσει πολλούς συλλογικούς τόμους και πρόσφατα επιμελήθηκε σε συνεργασία με τον Peter Nicholls την *Ιστορία της αγγλικής λογοτεχνίας του εικοστού αιώνα για τις πανεπιστημιακές εκδόσεις του Κάιμπριτζ* (*The Cambridge History of Twentieth-Century English Literature*, 2004). Είναι στη συντακτική επιτροπή του επιστημονικού περιοδικού *Women: a Cultural Review*, και ετοιμάζει μια μελέτη της έννοιας του «ρυθμού», όπως απαντά κατά τον 19^ο και 20^ο αι. σε διαφορετικούς κλάδους και τέχνες.

Η **Χαρά Μπακονικόλα** γεννήθηκε στον Βόλο, το 1948. Είναι Κρατικός διδάκτωρ του Πανεπιστημίου της Σορβόννης (Paris IV) και Ομότιμη Καθηγήτρια του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών Πανεπιστημίου Αθηνών. Έχει ασχοληθεί με την ελληνική τραγωδία, με το ευρωπαϊκό θέατρο του 20ού αιώνα και με τη σύγχρονη ελληνική δραματογραφία. Έχει εκδώσει πολλές μελέτες σχετικές με τα παραπάνω θέματα, και έχει μεταφράσει πολλά και σημαντικά θεατρικά έργα και θεωρητικά κείμενα για το θέατρο (από τη γαλλική στην ελληνική γλώσσα). Επίσης, έχει σκηνοθετήσει στην Αθήνα σύγχρονα ελληνικά και ευρωπαϊκά δραματικά έργα.

Η Αλίκη Μπακοπούλου-Χωλς δίδαξε στο Αγγλικό Τμήμα του Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης και του Πανεπιστημίου Αθηνών. Διετέλεσε σύμβουλος της Μελίνας Μερκούρη για θέματα Θεάτρου και εργάστηκε εθελοντικά στο Ελληνικό Κέντρο του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου με την ιδιότητα της Γενικής Γραμματέως ή της Προέδρου. Υπήρξε μέλος της Καλλιτεχνικής Επιτροπής του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος και Πρόεδρος της ίδιας επιτροπής του Εθνικού Θεάτρου, όπου εργάστηκε και ως εισηγήτρια δραματολογίου. Έγραψε τα λήμματα για την Ελλάδα σε διεθνείς εγκυκλοπαίδειες για το Θέατρο και τη Μετάφραση, καθώς και τα λήμματα για το Αγγλικό και το Ιρλανδικό Θέατρο στη θεματική εγκυκλοπαίδεια της «Εκδοτικής.» Έχει επίσης γράψει εκτενώς τόσο για το Αγγλικό όσο και για το Αρχαίο και το Νεοελληνικό Θέατρο. Έχει ακόμη μεταφράσει έργα Ελλήνων θεατρικών συγγραφέων (Αναγνωστάκη, Καμπανέλλη, Σκούρη) στα αγγλικά. Στα βιβλία της συμπεριλαμβάνονται: *Modern Greek Theater: Roots and Blossoms*, *The Other D.H.Lawrence, Essays on Ernest Hemingway and Scott Fitzgerald*, και *Female Sexuality and Freedom*. Θεωρεί τη δουλειά της στην αίθουσα διδασκαλίας το καλύτερο μέρος της εκπαιδευτικής εμπειρίας της.

Ο Σάββας Πατσαλίδης είναι Καθηγητής Θεατρολογίας στο Τμήμα Αγγλικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης. Χώρος έρευνας και διδασκαλίας του αποτελούν η ιστορία του δυτικού θεάτρου (ιδιαίτερα του αμερικανικού) και η θεωρία του. Από το 1984 μέχρι σήμερα έχει συνεργαστεί με διάφορα έντυπα με την ιδιότητα του θεατρικού κριτικού (*Πόρφυρας*, *Ρεύματα*, *Αυλαία*, εφημ. *Ο Αγγελιοφόρος της Κυριακής* και *Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία*). Έχει δημοσιεύσει δέκα βιβλία για το θέατρο και έχει επιμεληθεί άλλα δώδεκα. Δεκάδες άρθρα του έχουν δημοσιευτεί στην Ελλάδα και στο εξωτερικό σε έγκριτα περιοδικά. Στις πιο πρόσφατες δημοσιεύσεις του συμπεριλαμβάνονται τα βιβλία: *Θεατρικές παρεμβάσεις* (University Studio Press, 2013), *Θέατρο και παγκοσμιοποίηση* (εκδ. Παπαζήση, Αθήνα 2013), και η βραβευμένη από την Ένωση Ελλήνων Θεατρικών Κριτικών δίτομη ιστορία του αμερικανικού θεάτρου, *Θέατρο, κοινωνία, έθνος: από την Αμερική στις Ηνωμένες Πολιτείες* (University Studio Press, 2010). Διετέλεσε πρόεδρος του Τμήματος Αγγλικής Φιλολογίας του ΑΠΘ δύο φορές, επί σειρά ετών μέλος της επιτροπής των «Γιορτών Ανοικτού Θεάτρου» και «Δημητρίων» (του Δήμου Θεσσαλονίκης), πρόεδρος της Επιτροπής «Σύστημα Αθήνα» του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου, μέλος της επιτροπής κρίσης των θεατρικών βραβείων Ωνάση, αντιπρόεδρος της επιτροπής κρατικών επιχορηγήσεων, πρόεδρος της επιτροπής βραβείου θεατρικής μετάφρασης «Μάριος Πλωρίτης», μέλος του Δ.Σ της Ένωσης

Ελλήνων Κριτικών Θεάτρου, μέλος της επιτροπής των βραβείων Κουν, και μέλος της Συντακτικής Επιτροπής του περιοδικού της Διεθνούς Ένωσης Θεατρικών Κριτικών, *Critical Stages*.

Ο **Βάλτερ Πούχνερ** γεννήθηκε στη Βιέννη το 1947. Σπούδασε Επιστήμη του Θεάτρου (Θεατρολογία) στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης και το 1972 απέκτησε τον τίτλο του διδάκτορα της Φιλοσοφικής Σχολής, με μια εργασία για το νεοελληνικό θέατρο σκιών. Το 1977 ανακηρύχθηκε υφηγητής, στο ίδιο Πανεπιστήμιο, με μια διατριβή για τη γέννηση το θεάτρου στον ελληνικό λαϊκό πολιτισμό. Από τότε έχει εγκατασταθεί μόνιμα στην Ελλάδα, συνεχίζει όμως να διδάσκει για 30 χρόνια στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης σε μορφή εντατικών μαθημάτων. Το 1975 παντρεύεται την παιδιάτρο Α. Μαλαμίτση. Διδάσκει επί δώδεκα χρόνια ιστορία θεάτρου στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Κρήτης. Το 1987 εκλέγεται Πρόεδρος του Τμήματος Φιλολογίας στο Ρέθυμνο. Παράλληλα διδάσκει ως επισκέπτης καθηγητής (*Gastordinarius*) στο Πανεπιστήμιο του Graz της Αυστρίας στην έδρα της *Ethnologia Europaea* (1985-86, 1988). Από το 1989 διδάσκει στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, στην αρχή στο Τμήμα Φιλολογίας και από το 1991 στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών, στο οποίο έχει διατελέσει πρόεδρος και αναπληρωτής πρόεδρος. Έχει μετακληθεί πολλές φορές ως επισκέπτης καθηγητής σε ευρωπαϊκά και αμερικανικά πανεπιστήμια. Το 1994 εκλέγεται αντεπιστέλλον μέλος της Αυστριακής Ακαδημίας Επιστημών, το 1995 διδάσκει ως επισκέπτης καθηγητής στο Ινστιτούτο Βυζαντινολογίας και Νεοελληνικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης. Το 2001 παρασημοφορείται για τις επιστημονικές του επιδόσεις με την ανώτατη διάκριση του «Αυστριακού Σταυρού Τιμής για την Επιστήμη και την Τέχνη». Το 2002 εκλέγεται Πρώτος Αντιπρόεδρος της Ελληνικής Λαογραφικής Εταιρείας, αξίωμα που κατέχει έως σήμερα. Το 1996/97, 1999/2000 και 2003/06 τελεί γενικός συντονιστής των Επιτροπών Κρίσεως του Α', Β', και Γ' Διεθνούς Θεατρικού Διαγωνισμού του Ωνασείου Ιδρύματος. Έχει δημοσιεύσει περί τα 80 βιβλία, πάνω από 300 μελέτες και γύρω στις 1000 βιβλιοκρισίες και βιβλιοπαρουσιάσεις. Χώρος των ερευνητικών του ενδιαφερόντων είναι η ιστορία και θεωρία του ελληνικού, μεσογειακού και βαλκανικού θεάτρου, η συγκριτική λαογραφία, οι βυζαντινές και νεοελληνικές σπουδές, φιλολογικά και ιστορικά θέματα, η έκδοση κειμένων, καθώς και η θεωρία του θεάτρου και του δράματος.

Η **Βασιλική Ράπτη** είναι Λέκτορας Νεοελληνικής Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ και συγγραφέας του βιβλίου *Η ποιητική του παιχνιδιού στο υπερρεαλιστικό και μετα-υπερρεαλιστικό θέατρο* [*Ludics in Surrealist Theatre and Beyond*] (Ashgate, 2013). Σπούδασε Μεσαιωνική και Νεοελληνική Φιλολογία στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών και κατόπιν πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης (Paris IV), καθώς και στο Εθνικό Ινστιτούτο Ανατολικών Γλωσσών και Πολιτισμών στο Παρίσι (I.N.A.L.C.O.). Ως υπότροφος του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών εκπόνησε τη διδακτορική της διατριβή στη Νεοελληνική και Συγκριτική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Washington του Σαιντ Λούις της πολιτείας Μιζούρι των Ηνωμένων Πολιτειών. Εκεί παράλληλα απέκτησε και τίτλο μεταπτυχιακών σπουδών στην Αγγλική Φιλολογία (MA) από το Πολιτειακό Πανεπιστήμιο του Πανεπιστημίου Μιζούρι-Σαιντ Λούις. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα αφορούν στη θεωρία της λογοτεχνίας, του θεάτρου και της performance art και ειδικότερα στη θεωρία του παιχνιδιού στο υπερρεαλιστικό και μεταμοντέρνο θέατρο καθώς και στον κινηματογράφο. Έχει λάβει μέρος σε πολλά διεθνή συνέδρια Συγκριτικού Δράματος και Νεοελληνικών Σπουδών και έχει δημοσιεύσει σε σημαντικά περιοδικά, όπως *Text and Presentation* (2004 & 2005), *The Charioteer, Journal of Modern Greek Studies*, *Scientific Journals International*, μεταξύ άλλων. Το 2002 ίδρυσε και το διεθνές περιοδικό *Theatron* του οποίου υπήρξε συνεκδότρια (co-editor) κατά τα έτη 2002-2004.

Ο **Ανδρέας Στάικος** γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και θέατρο στο Conservatoire National d'Art Dramatique στο Παρίσι. Έζησε στο Παρίσι από το 1967 έως το 1981. Έγραψε κυρίως θεατρικά έργα, τα οποία παρουσιάστηκαν σε κρατικές και ιδιωτικές σκηνές στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, στο Παρίσι και άλλες πόλεις της Ελλάδας. Συνήθως γράφει θέατρο με τη σύμπραξη ομάδος ηθοποιών, κατά τη διάρκεια των δοκιμών. Εξαιτίας αυτής της ιδιομορφίας σκηνοθετεί ο ίδιος τα περισσότερα έργα του, τουλάχιστον στην πρώτη παρουσίασή τους. Τα κυριότερα είναι: *Κλυταιμνήστρα?*, *Καρακορούμ 1843*, *Το μικρό δαχτυλάκι της Ολυμπιάδος*, *Φτερα Στρουθοκαμήλου*, *Η αυλαία πέφτει*, *Ναπολεοντεία*, *Άλκηστις και όνειρα γλυκά*. Έχει γράψει τρία πεζογραφήματα, εκ των οποίων «Οι επικίνδυνες μαγειρικές» έχει μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες. Έχει διδάξει στο Τμήμα Επικοινωνίας

και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης του Παντείου Πανεπιστημίου και στο Τμήμα Θεάτρου του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Έχει μεταφράσει έργα των Pierre-Ambroise Choderlos de Laclos, Marivaux, Alfred de Musset, Eugene Labiche, Moliere, κ.ά.

Η **Όλγα Ταξίδου** είναι Καθηγήτρια Θεατρολογίας στο Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου, όπου διευθύνει το μεταπτυχιακό πρόγραμμα στις Θεατρικές και Παραστατικές Σπουδές. Η έρευνά της επικεντρώνεται στις περιοχές της ιστορίας θεάτρου και τις παραστατικές σπουδές, με έμφαση στον μοντερνισμό. Ενδιαφέρεται κυρίως για τη σχέση μεταξύ μοντερνιστικού πειραματισμού και παράδοσης, ιδιαίτερα την παράδοση του κλασικισμού και του ελληνισμού. Στα βιβλία της συγκαταλέγονται οι ακόλουθες μονογραφίες: *The Mask: Edward Gordon Craig and the Periodical as Performance* (1998, 2001β' έκδοση), *Tragedy, Modernity and Mourning* (2004), και *Modernism and Performance: Jarry to Brecht* (2007). Είναι συνεπιμελήτρια με την Βασιλική Κολοκοτρώνη και την Jane Goldman των βιβλίων *Modernism: an Anthology of Sources and Documents* και *Modernism: A Dictionary* (υπό έκδοση). Επίσης κάνει διασκευές αρχαίων τραγωδιών, μερικές από τις οποίες έχουν παρασταθεί. Είναι Υπεύθυνη της σειράς *The Edinburgh Critical Studies in Modernism, Drama and Performance* και ολοκληρώνει μια μονογραφία για την ελληνική τραγωδία και την μοντερνιστική παράσταση.

Ο **Θεόδωρος Τερζόπουλος** γεννήθηκε στον Μακρύγιαλο Πιερίας. Απόφοιτος της δραματικής Σχολής του Κ. Μιχαηλίδη (Αθήνα 1965-67) και του Berliner Ensemble (Βερολίνο, 1972-76) με δασκάλους τους Χάινερ Μύλλερ, Μάνφρεντ Βέκβερτ, Ρουθ Μπέρκχαους και Έκεχαρτ Σαλ. Διευθυντής της Δραματικής Σχολής του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος (Θεσσαλονίκη, 1981-83). Το 1985 ίδρυσε στους Δελφούς τη θεατρική ομάδα Άττις. Έχει σκηνοθετήσει στην Ελλάδα και το εξωτερικό έργα των Αισχύλου, Σοφοκλή, Ευριπίδη, Μπρεχτ, Λόρκα, Μύλλερ, Μπέκετ, Πάστερνακ, Στρίντμπεργκ και σύγχρονων Ελλήνων συγγραφέων. Έχει σκηνοθετήσει σε πολλά θέατρα του εξωτερικού, έχει συμμετάσχει στα σημαντικότερα διεθνή φεστιβάλ κι έχει συνεργαστεί με σπουδαίους ηθοποιούς απ' όλον τον κόσμο. Με την ομάδα «Άττις» έχει πραγματοποιήσει πολλές περιοδείες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Μέσα σε 29 χρόνια η ομάδα Άττις παρουσίασε μόνο στο εξωτερικό 2000 παραστάσεις. Το σύστημα εργασίας και οι παραστάσεις αρχαίας τραγωδίας του Θεόδωρου Τερζόπουλου διδάσκονται σε έδρες κλασικών σπουδών σε τριάντα πανεπιστήμια του κόσμου, σε Ακαδημίες, Σχολές και

Ινστιτούτα Θεάτρου. Ο Θεόδωρος Τερζόπουλος διοργανώνει εργαστήρια και συμπόσια σ' όλον τον κόσμο διδάσκοντας το σύστημα εργασίας του. Είναι επίτιμος καθηγητής σε πανεπιστήμια και ακαδημίες θεάτρου του εξωτερικού και προσφάτως του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Έχει τιμηθεί με πολλά θεατρικά βραβεία στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Βιβλία για τον Θεόδωρο Τερζόπουλο και το Θέατρο Άτις έχουν εκδοθεί και μεταφραστεί στα αγγλικά, γερμανικά, ρωσικά, ισπανικά, κινέζικα, πολωνικά και τουρκικά. Ως καλλιτεχνικός διευθυντής των Διεθνών Συναντήσεων Αρχαίου Δράματος στους Δελφούς (1985 – 1988), κάλεσε σημαντικούς δημιουργούς του παγκοσμίου θεάτρου. Από το 1990 είναι ιδρυτικό μέλος του Διεθνούς Ινστιτούτου Μεσογειακού Θεάτρου (ΔΙΜΘ), στο οποίο συμμετέχουν 22 χώρες της Μεσογείου και από το 1991, Πρόεδρος του ΔΙΜΘ στην Ελλάδα. Το 2005 οργάνωσε τη Διεθνή Συνάντηση Αρχαίου Δράματος στη Σικυώνα, με τίτλο «Σκότος εμόν Φάος». Η 2^η Διεθνής Συνάντηση Αρχαίου Δράματος πραγματοποιήθηκε το 2006 με τίτλο «Κάθοδος» και η 3^η το 2011 με τίτλο «Εκδίκηση». Από το 1993 παραμένει μέχρι σήμερα Πρόεδρος της Διεθνούς Επιτροπής της Θεατρικής Ολυμπιάδας (Δ.Ε.Θ.Ο.).

Ο **Δημήτρης Τσατσούλης** είναι Καθηγητής Σημειωτικής του Θεάτρου και της Θεωρίας της Επιτέλεσης στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών Πανεπιστημίου Πατρών. Διδάκτωρ Φιλοσοφικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών. Μεταπτυχιακά: D.E.A. των Πανεπιστημίων: Université de Droit, d' Economie et de Sciences Sociales de Paris (Paris II), École des Hautes Études en Sciences Sociales de Paris, Université Paris X - Nanterre. Diplômes των Πανεπιστημίων: Paris II & Institut Universitaire International de Luxembourg. Πτυχιούχος του Παντείου Πανεπιστημίου και της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Κριτικός θεάτρου σε εφημερίδες (*Ελευθεροτυπία*, *Ημερησία*) και λογοτεχνικά περιοδικά (*Νέα Εστία*, από το 1999). Επί σειρά ετών Κριτικός βιβλίου (*Το Βήμα*, *Αυγή*, *Αντί*, *Διαβάζω*, κ.ά.) Έχει διατελέσει Πρόεδρος και μέλος της Γνωμοδοτικής Επιτροπής του ΥΠΠΟ, για σειρά ετών μέλος της Επιτροπής Βραβείων ΚΟΥΝ και Βραβείων της Ένωσης Ελλήνων Θεατρικών Κριτικών, μέλος Επιτροπών Κρατικών Βραβείων Λογοτεχνίας, μέλος της Επιτροπής Σύστημα Αθήνα και μέλος του Δ.Σ. του Ελληνικού Κέντρου του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου, Υπεύθυνος της Συνάντησης Νέων Δημιουργών για το Αρχαίο Δράμα του Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρου Δελφών, κ.ά. Συνεργασία σε λογοτεχνικές παραγωγές της Κρατικής Τηλεόρασης ως σεναριογράφος όπως και στην παραγωγή, δραματολογία, μετάφραση, σκηνοθεσία θεατρικών παραστάσεων. Κυριότερα βιβλία: *Conversing*

Images. Photography and Surrealist Aesthetics on the Stage Writing of Societas Raffaello Sanzio (2011), *Σημεία γραφής – Κώδικες σκηνής* (2007), *Ψενικά διακείμενα στη δραματουργία του Ιάκωβου Καμπανέλλη* (2004), *Αψοφητί...* (2001), *Η γλώσσα της εικόνας* (2000), *Η περιπέτεια της αφήγησης* (1997, 2003), *Σημειολογικές προσεγγίσεις του θεατρικού φαινομένου* (1997, 1999).

ΟΙ ΕΠΙΜΕΛΗΤΡΙΕΣ του τεύχους

Η **Βαρβάρα Γεωργοπούλου** γεννήθηκε στην Κεφαλονιά. Είναι Επίκουρη Καθηγήτρια Θεατρολογίας στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου. Σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή Πανεπιστημίου Αθηνών από όπου έλαβε πτυχίο του Τμήματος Ιστορικού-Αρχαιολογικού. Επίσης στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών της ίδιας Σχολής από το οποίο έλαβε πτυχίο θεατρολογίας, μεταπτυχιακό δίπλωμα και εκπόνησε διδακτορική διατριβή με θέμα: «Η θεατρική κριτική στην Αθήνα του Μεσοπολέμου». Έχει δημοσιεύσει περισσότερες από πενήντα μελέτες και άρθρα σε περιοδικά και συλλογικούς τόμους με θέματα από την ιστορία του νεοελληνικού θεάτρου και τη θεατρική κριτική. Έχει επίσης λάβει μέρος σε ελληνικά και διεθνή συνέδρια στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ειδικότερα τα ερευνητικά της πεδία αφορούν την θεατρική κριτική, το επτανησιακό θέατρο, την αναβίωση του αρχαίου δράματος, τη γυναικεία παρουσία στη δραματουργία και τη θεατρική πράξη, την σχέση ιστορίας και θεάτρου. Έχουν εκδοθεί η δίτομη μελέτη της «Η θεατρική κριτική στην Αθήνα του Μεσοπολέμου», τ. Α', Β', (εκδ. Αιγόκερως, Αθήνα 2008, 2009), η αυτοτελής μελέτη της *Το θέατρο στην Κεφαλονιά, 1900-1953* (εκδ. Εταιρεία Κεφαλληνιακών Μελετών, Αθήνα 2010) και η μελέτη της *Γυναικείες διαδρομές: Η Γαλάτεια Καζατζάκη και το θέατρο* (Αιγόκερως, Αθήνα 2008). Υπό έκδοση βρίσκεται συλλογή μελετημάτων της με κοινό άξονα τη σχέση ιστορίας και θεάτρου: «*Ιστορία και ιδεολογία στα κάτοπτρα του Διονύσου. Δοκίμια για το νεοελληνικό θέατρο*, εκδ. Παπαζήσης.

Η **Αγγελική Σπυροπούλου** είναι Επίκουρη Καθηγήτρια Ευρωπαϊκής Λογοτεχνίας και Θεωρίας στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Έλαβε Μεταπτυχιακό Τίτλο (Master of Arts) στην Κριτική Θεωρία και Διδακτορικό στη Συγκριτική Λογοτεχνία από το Πανεπιστήμιου Σάσσεξ (Sussex). Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα επικεντρώνονται στη σύγχρονη κριτική θεωρία και τη νεότερη ευρωπαϊκή λογοτεχνία (πεζό, ποίηση, δράμα) –ιδιαίτερα τον μοντερνισμό

και τον πολιτισμό της νεωτερικότητας. Επίσης ερευνά θέματα φύλου, πολιτισμικής θεωρίας, ιστοριογραφίας, καθώς και τις σχέσεις θεάτρου και λογοτεχνίας. Πρόσφατα, εξέδωσε μονογραφία για τον μοντερνισμό, την ιστορία και τη νεωτερικότητα, με εστίαση στη Βιρτζίνια Γουλφ και τον Βάλτερ Μπένγιαμιν και τίτλο, *Virginia Woolf, Modernity and History: Constellations with Walter Benjamin* (εκδ. Palgrave-Macmillan, Λονδίνο και Νέα Υόρκη, 2010). Στις δημοσιεύσεις της συμπεριλαμβάνονται τα βιβλία: *Culture Agonistes: Debating Culture, Rereading Texts* (συν-επιμέλεια, Peter Lang, 2002), *Σύγχρονη ελληνική πεζογραφία: Διεθνείς προσανατολισμοί και διασταυρώσεις* (συν-επιμ., Αλεξάνδρεια, 2002) και *Βάλτερ Μπένγιαμιν. Εικόνες και μύθοι της Νεωτερικότητας* (επιμ., Αλεξάνδρεια, 2007). Συνέγραψε, επίσης, μέρος του εγχειριδίου *Ιστορία της ευρωπαϊκής λογοτεχνίας τ. Β'* (Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, 2008). Έχει συνεργαστεί επί σειρά ετών με τον ημερήσιο τύπο, κυρίως τη «Βιβλιοθήκη» της *Ελευθεροτυπίας*. Επιστημονικές εργασίες της έχουν δημοσιευθεί σε διεθνή και ελληνικά περιοδικά, συλλογικούς τόμους και εγκυκλοπαίδειες με κριτές, όπως, *Routledge Encyclopedia of Modernism* και *Sage Encyclopedia of Theory*. Το 2012 συνεπιμελήθηκε αφιέρωμα του *European Journal of English Studies* (Routledge) με θέμα «Αντίσταση του φύλου». Πιο πρόσφατη μελέτη της για τον μοντερνισμό ευρίσκεται στον υπό έκδοση τόμο, *1922: Literature, Culture, Politics* επιμ. Jean-Michel Rabaté (Cambridge University Press).